

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
BROJ: 09 0 U 038275 21 U
Sarajevo, 06.05.2024. godine**

Kantonalni sud u Sarajevu i to sudija Vesna Merdanović, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije „Transparency International u Bosni i Hercegovini“, ulica Gajeva broj 2., Banja Luka, protiv tužene Agencije za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine, ulica Zmaja od Bosne broj 47b, Sarajevo, zastupana po punomoćniku Gagula Almir, advokat iz Sarajeva, radi poništenja rješenja broj: 04-1-2-2522-5/17 od 04.01.2021.godine, u predmetu zahtjeva za pristup informacijama, dana 06.05.2024. godine, donio je :

P R E S U D A

Tužba se uvažava, osporeno i prvostepeno rješenje se poništavaju i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog broj: 04-1-2-2522-5/17 od 04.01.2021.godine, odbija se kao neosnovan prigovor tužitelja izjavljen na rješenje Agencije za bankarstvo Federacije BiH, broj : 04-1-2-2555-3/17 od 30.11.2020. godine kojim je odbijen zahtjev tužitelja od 22.06.2017. godine za pristup informacijama sa kojima raspolaže tuženi..

Tužitelj je dana 03.02.2021. godine podnio ovom sudu tužbu i pokrenuo upravni spor pobijajući rješenje tuženog od 04.01.2021. godine. U opširnom obrazloženju tužbe se navode razlozi osporavanja predmetnog rješenja i u konačnici predlaže da sud tužbu uvaži, poništi Rješenja Agencije za bankarstvo FBiH broj 04-1-2-2522-6/17 od 04.01.2021 .godine, te da u skladu sa članom 58. Zakona o upravnim sporovima FBiH donese presudu koja u svemu zamjenjuje akt Agencije, jer je ista donijela upravni akt protivno shvatanju i primjedbama suda u ranije donijetoj presudi u istoj stvari, kako je naprijed navedeno. Istovremeno tužilac predlaže da sud obaveže tuženog da snosi troškove upravnog spora-troškove takse na tužbu i na presudu, a u smislu člana 55. Zakona o upravnim sporovima FBiH. Tužilac zahtjeva i da se tuženi i odgovorno lice kod tuženog kazne za prekršaj iz člana 73. stava 1. tačke 5) jer su donijeli novi upravni akt protivno shvatanju suda, odnosno primjedbama suda.

U odgovoru na tužbu tužena putem punomoćnika Gagula Almira, advokata iz Sarajeva, predlaže da se tužba odbije kao neosnovana, a Tužitelj obaveže na naknadu troškova prema niže priloženom troškovniku. U obrazloženju tužbe se opširno navode razlozi osporavanja tužbe, predlaže odbijanje iste te se predlaže da sud tužbu odbije i održi javnu raspravu.

Zakonitost osporenih upravnih akata sud je ispitao u granicama zahtjeva iz tužbe u smislu člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj : 9/05) i odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja osporenog rješenja tuženog broj: 04-1-2-2522-5/17 od 04.01.2021.godine, proizilazi da je tuženi po razmatranju prigovora, ožalbenog rješenja i ostale dokumentacije predmetnog spisa, kao neosnovan odbio prigovor tužitelja izjavljen na prvostepeno Rješenje Agencije za bankarstvo Federacije BiH broj: 04-1-2-25553/17 od 30.11.2020. godine kojim je odbijen zahtjev tužitelja od 22.06.2017. godine za pristup informacijama sa kojima raspolaže tuženi .

Naime, iz podataka upravnog spisa je utvrđeno je da je i osporeno i prvostepeno rješenje donio direktor tuženog Jasmin Mahmuzić.

Članom 4. i 6. Zakona o slobodi pristupa informacijama propisano je da svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a da svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da te informacije saopći i da se podnosiocu zahtjeva za pristup informacijama može uskratiti dostavljanje informacije samo pod izričito propisanim zakonskim uvjetima.

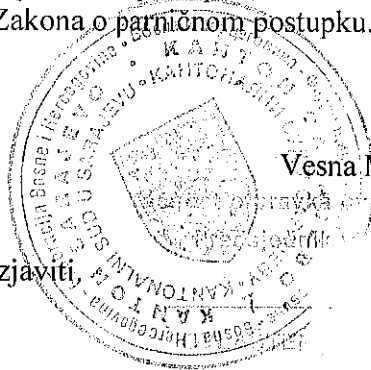
Pored toga, prema odredbama člana 14. citiranog posebnog Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji B i H (na koje odredbe se pozivaju upravni organi) nadležni javni organ nakon prijema zahtjeva za pristup informacijama preduzima sve potrebne radnje da pribavi traženu informaciju i razmatra sve činjenice i okolnosti od značaja za rješavanje takvog zahtjeva, a prema odredbi iz člana 19. navedenog zakona, javni organ je dužan da odredi službenu osobu za informisanje, koja obrađuje zahtjeve sačinjene u smislu tog zakona, te da je prema odredbama stavova 3., 4. i 5. člana 14. istog zakona, regulisano da ako nadležni javni organ odbije pristup informaciji u cijelosti ili djelimično, podnositelj zahtjeva se obavještava rješenjem, protiv kojeg rješenja nezadovoljna stranka može podnijeti prigovor rukovodiocu javnog organa, te da je rješenje doneseno po prigovoru konačno u upravnom postupku i protiv njega nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor, kao i da je odredbama člana 25. tog zakona, propisano da se na pitanja postupka koja nisu uređena ovim zakonom primjenjuje Zakon o upravnom postupku FBiH. Međutim, u konkretnom slučaju, s jedne strane predmetno prvostepeno rješenje je donio rukovodilac javnog organa – direktor, a ne službenik za informisanje istog javnog organa, kako je to izričito propisano odredbama člana 19. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, te regulisano i Uputstvom za provođenje Zakona o slobodi pristupa informacijama „Službene novine Federacije BiH“, broj: 57/01), a s druge strane je isti direktor, kao rukovodilac tog organa odlučio o prigovoru tužitelja podnesenom protiv predmetnog ožalbenog rješenja, iz kojih razloga nije ni postupljeno na gornji način propisan odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, a primjenom kojeg se vodi postupak i rješava po zahtjevu fizičkih i pravnih lica za pristup informacijama koje su u posjedu javnih organa, te je time povrijeđeno i načelo

dvostepenosti u upravnom postupku propisano ovim posebnim procesno - materijalnim zakonom, što je bilo od uticaja na pravilnost i zakonitost rješenja oba upravna organa.

Iz iznijetih razloga sud nije mogao prihvatiti osporeno rješenje, zbog čega je odlučeno kao u izreci presude na osnovu člana 36. stav 1. i 2. u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima, a što je razlog da sud ekonomičnosti radi ne zakaže predloženu javnu raspravu.

U ponovnom postupku prvostepeni organ će donijeti odluku, shodno navedenim odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama (službene novine FBiH 32/01 i 48/11) ,vođeći računa o pravilima upravnog postupka.

O troškovima postupka ovaj sud nije odlučivao, obzirom da presudom nije meritorno riješena upravna stvar, nego je tužba tužitelja uvažena, poništeno osporeno rješenje tuženog rješenje prvostepenog organa i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovno rješavanje. Kako Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj upravnoj stvari u smislu člana 55. navedenog Zakona, shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe Zakona o parničnom postupku. („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) kojim je uređen parnični postupak, konkretno, odredba člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku, kojim je propisano, da kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno sudjenje, ostavit će se da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci, pa se u konkretnoj stvari neće odlučivati o troškovima upravnog spora, već će se o istim odlučiti kada se konačno odluči o zahtjevu stranke u upravnom postupku, odnosno upravnom sporu analognom primjenom člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku.

SUDIJA
Vesna Merdanović

POUKA: Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.